

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 και 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης και την επιβολή των δικαιωμάτων της διανοητικής ιδιοκτησίας αντίστοιχα και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

I. Σκοπός του νέου νόμου

1. Κεφάλαιο Α΄: Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις εναρμονίζουν την ελληνική νομοθεσία με την Οδηγία 2001/84 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης (ΕΕΕΚ αρ. L 272 /13.10.2001), καθώς και με την Οδηγία 2004/48 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕΕΚ αρ. L 195/2.6.2004).

Το δικαίωμα παρακολούθησης καθιερώθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα με το άρθρο 5 του ν. 2121/1993, που αντικαθίσταται για να ενσωματωθούν οι ρυθμίσεις της Οδηγίας 2001/84 στην ελληνική έννομη τάξη. Σκοπός του δικαιώματος αυτού είναι να εξασφαλίσει στον δημιουργό έργων των εικαστικών τεχνών μερίδιο στην οικονομική επιτυχία του έργου του και να αποκαταστήσει την ισορροπία μεταξύ των εικαστικών καλλιτεχνών και των άλλων δημιουργών, οι οποίοι επωφελούνται από τη διαδοχική εκμετάλλευση των έργων τους μέσω του πνευματικού δικαιώματος.

Η εναρμόνιση με την Οδηγία 2004/48 αφορά στα δικαιώματα, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2121/1993, όπως ισχύει, δηλαδή στο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, στα συγγενικά δικαιώματα, καθώς και στο δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Σε περίπτωση προσβολής, τα δικαιώματα αυτά προστατεύονται ήδη με ένα ικανό πλέγμα αστικών και ποινικών κυρώσεων. Οι τροποποιήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας με τα άρθρα 2 επ. του σχεδίου νόμου αφορούν ιδίως στο Ενδέκατο Κεφάλαιο του ν. 2121/1993 που παίρνει τον τίτλο «Έννομη Προστασία».

2. Κεφάλαιο Β΄: Ρύθμιση θεμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού

Με τις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου του προτεινόμενου σχεδίου νόμου επιχειρείται η ρύθμιση εκκρεμών θεμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού και άλλων φορέων εποπτευόμενων από το Υπουργείο Πολιτισμού.

II. Επί των άρθρων του σχεδίου νόμου

1. Κεφάλαιο Α΄: Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου, που προτείνεται, και με το οποίο αντικαθίσταται το ισχύον άρθρο 5 του ν. 2121/1993, το δικαίωμα παρακολούθησης αφορά στα έργα των εικαστικών τεχνών και τις φωτογραφίες και ορίζεται ως το ανεκχώρητο και αναπαλλοτρίωτο με-

ταξύ ζώντων δικαίωμα είσπραξης ενός ποσοστού επί του τιμήματος κάθε μεταπώλησης πρωτοτύπου έργου τέχνης μετά την πρώτη μεταβίβασή του από τον δημιουργό ή για λογαριασμό του. Το δικαίωμα αυτό εφαρμόζεται σε κάθε μεταπώληση, στην οποία συμμετέχουν ως πωλητές, αγοραστές ή ενδιάμεσοι, επαγγελματίες της αγοράς έργων τέχνης και γενικά οποιοσδήποτε έμπορος τέχνης. Το ποσοστό καταβάλλεται από τον πωλητή στον δημιουργό και μετά το θάνατό του στους κληρονόμους ή άλλους αιτία θανάτου δικαιοδόχους του, βάσει των συντελεστών που προβλέπονται ρητά στον προτεινόμενο νόμο. Καθιερώνεται, σύμφωνα με την Οδηγία, ένα σύστημα φθινόντων συντελεστών ανά τμήμα της τιμής πώλησης, ενώ διατηρείται το αρχικά προβλεπόμενο στο άρθρο 5 του ν. 2121/1993 ποσοστό 5% για το τμήμα της τιμής πώλησης έως 50.000,00 ευρώ.

Περαιτέρω προβλέπεται η δυνατότητα ανάθεσης της διαχείρισης και προστασίας του δικαιώματος παρακολούθησης σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού. Το δικαίωμα πληροφόρησης για την καταβολή των ποσών ανήκει στους δικαιούχους, στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, καθώς και στο Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας και ασκείται επί τριετία μετά τη μεταπώληση. Η διάρκεια της προστασίας του δικαιώματος παρακολούθησης είναι αντίστοιχη με εκείνη που προβλέπεται στα άρθρα 29 επ. του ν. 2121/1993, δηλαδή όσο διαρκεί όλη η ζωή του δημιουργού και εβδομήντα χρόνια μετά το θάνατό του.

Το δικαίωμα παρακολούθησης εφαρμόζεται στους κοινοτικούς υπηκόους και στους υπηκόους τρίτων χωρών μόνο, εφόσον η νομοθεσία της χώρας της ιθαγένειας του δημιουργού ή του δικαιοδόχου του χορηγεί τέτοια προστασία στους Έλληνες δημιουργούς ή στους δημιουργούς που είναι υπήκοοι άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το δικαίωμα παρακολούθησης εφαρμόζεται και για τους δημιουργούς που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα.

Με το άρθρο 2 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου επιχειρείται η εναρμόνιση προς την Οδηγία 2004/48/ΕΚ. Σημαντικές είναι οι διατάξεις του νέου άρθρου 63 Α για την απόδειξη και ιδίως η παράγραφος 1, με βάση την οποία το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τον αντίδικο να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχό του και να παρέχει σημαντικές για την απόδειξη πληροφορίες με την επιφύλαξη διασφάλισης της προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών. Μάλιστα σε περίπτωση απείθειας του αντιδίκου προβλέπονται σημαντικές ποινές στην παράγραφο 5 του άρθρου αυτού. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ρύθμιση του άρθρου 7 της Οδηγίας περί προστασίας των αποδεικτικών μέσων καλύπτεται από το ισχύον άρθρο 64 του ν. 2121/1993, το οποίο επαναλαμβάνεται στο κείμενο του προτεινόμενου νόμου στην παράγραφο 1 του νέου άρθρου 64.

Νέα, επίσης, είναι η διάταξη του άρθρου 63Β που διευρύνει για τις υποθέσεις που ρυθμίζονται από το ν. 2121/1993 σε σημαντικό βαθμό το πεδίο εφαρμογής των σχετικών με τη δικαστική δαπάνη διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περιλαμβάνοντας στα δικαστικά έξοδα και κάθε άλλη συναφή δαπάνη, όπως τις αμοιβές, πραγματογνωμόνων και τεχνικών συμβούλων των διαδικιών, τα έξοδα των μαρτύρων αλλά και τις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολών των επίδικων δικαιωμάτων.

Ιδιαίτερη σημασία έχει και το νέο άρθρο 64 για τα

ασφαλιστικά μέτρα και τη συντηρητική απόδειξη. Ειδικότερα η πρώτη παράγραφος επαναλαμβάνει, όπως προαναφέρθηκε, το ισχύον άρθρο 64 του ν. 2121/1993 που αφορά την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων χωρίς κλήτευση του καθ' ου για τη συντηρητική κατάσχεση ή την απογραφή των μέσων τέλεσης ή των αντικειμένων της προσβολής, καθώς και τη χορήγηση προσωρινής διαταγής από το δικαστήριο. Η δεύτερη παράγραφος του νέου άρθρου 64 διευκολύνει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά επαπειλούμενων προσβολών χωρίς να είναι αναγκαίος ο ειδικός προσδιορισμός των συγκεκριμένων έργων.

Στη συνέχεια προβλέπονται νέες ρυθμίσεις που επιτρέπουν την έκδοση προσωρινής διαταγής με σκοπό να προληφθεί κάθε επικείμενη προσβολή των δικαιωμάτων ή να απαγορευθεί προσωρινά η συνέχιση της προσβολής, ενώ αναγνωρίζεται και η δυνατότητα συντηρητικής κατάσχεσης και δικαστικής μεσεγγύησης των εμπορευμάτων, για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι προσβάλλουν τα δικαιώματα. Σε περίπτωση προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων του φερόμενου ως παραβάτη συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης των τραπεζικών του λογαριασμών. Η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να λαμβάνεται χωρίς να ακουστεί η άλλη πλευρά, σύμφωνα με το άρθρο 687 παράγραφος 1 Κ.Πολ.Δ.. Το δικαστήριο μπορεί να προβλέψει καταβολή εγγύησης από τον αιτούντα προς εξασφάλιση της ενδεχόμενης αποζημίωσης του αντιδίκου και τάσσει υποχρεωτικά προθεσμία για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση κατά το άρθρο 693 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., ενώ αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο. Περαιτέρω προβλέπεται ως νέα ειδική ρύθμιση, ότι αν τα ανωτέρω ασφαλιστικά μέτρα ανακληθούν εξαιτίας πράξης ή παράλειψης του αιτούντος ή αν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής των δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τον αιτούντα, εφόσον ενήργησε καταχρηστικά, να καταβάλει στον καθ' ου προσήκουσα αποζημίωση για κάθε ζημία που υπέστη εξαιτίας των εν λόγω μέτρων.

Το άρθρο 66Γ αναφέρεται ρητά στην ευρύτερη δημοσιότητα των αποφάσεων των αστικών και ποινικών δικαστηρίων, ως συμπληρωματικό αποτρεπτικό μέτρο για τους μελλοντικούς παραβάτες και με σκοπό την ευαισθητοποίηση του κοινού.

Το άρθρο 66Δ προβλέπει την κατάρτιση Κωδίκων Δεοντολογίας από τους ενδιαφερόμενους κύκλους και ορίζει τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) ως εθνικό ανταποκριτή για την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπει η Οδηγία 2004/48/ΕΚ, στο πλαίσιο συστημάτων συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών.

Επισημαίνεται, επίσης, ότι το λεγόμενο «τεκμήριο του δημιουργού» που διευκολύνει την απόδειξη της ιδιότητάς του δημιουργού, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10 του ν. 2121/1993, εφαρμόζεται αναλόγως και στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και στους κατασκευαστές βάσεων δεδομένων για το ειδικής φύσης δικαίωμά τους.

Μετά το άρθρο 65 του ν. 2121/1993 προστίθεται νέο άρθρο 65Α στο οποίο προβλέπεται η επιβολή διοικητικών κυρώσεων τόσο σε όποιον κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού καταλαμβάνεται να αναπαράγει, πωλεί ή κατ' άλλον τρόπο διανέμει στο κοινό ή κατέχει

με σκοπό διανομής πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή όσο και στον πλανόδιο ή στάσιμο (εκτός καταστήματος) που διανέμει στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας. Στο ίδιο άρθρο προβλέπονται οι αρμόδιες για την επιβολή των κυρώσεων αυτών υπηρεσίες και παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για τον καθορισμό της διαδικασίας επιβολής και είσπραξης του διοικητικού προστίμου.

Στο άρθρο 66 του ν. 2121/1993 προστίθενται παράγραφοι 11, 12, 13 και 14 σύμφωνα με τις οποίες η ανεπιφύλακτη καταβολή του προβλεπόμενου στο άρθρο 65Α διοικητικού προστίμου έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αξιοποιούν όταν η προσβολή αφορά μέχρι πενήντα (50) προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, πεντακόσιους (500) παράνομους υλικούς φορείς ήχου και πενήντα (50) υλικούς φορείς εικόνας ή εικόνας και ήχου. Προφανώς η άρση του αξιοποιούν δεν εφαρμόζεται επί κακουρηγμάτων παραβάσεων.

2. Κεφάλαιο Β΄: Ρύθμιση θεμάτων του Υπουργείου Πολιτισμού

Με το άρθρο 3 του σχεδίου νόμου προτείνεται ρύθμιση για την υπαίθρια διαφήμιση του «Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Πάτρα 2006». Ο Οργανισμός «Πάτρα 2006» ιδρύθηκε και λειτουργεί δυνάμει του ν. 3322/2005 (ΦΕΚ 58 Α΄) με σκοπό την προετοιμασία της πόλης της Πάτρας ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το έτος 2006. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας αυτής εντάσσεται και η μέριμνα για την ανάδειξη της αρχιτεκτονικής και της ιστορικής κληρονομιάς της πόλης της Πάτρας, η οποία πλήττεται από το φαινόμενο των εγκαταλελειμμένων κτιρίων και των ακαλαίσθητων χώρων τόσο στο παραδοσιακό κέντρο της πόλης όσο και στις περιοχές αισθητικής αναβάθμισης, οι οποίες έχουν ειδικά καθορισθεί από το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πατρέων. Το πρόβλημα αυτό προτείνεται να αντιμετωπισθεί με κάλυψη των ακαλαίσθητων χώρων και κτιρίων με διακοσμητικά πανό, τα οποία θα προβάλλουν παράλληλα την πόλη της Πάτρας και τις εκδηλώσεις της. Επιπλέον, προβλέπεται, με την προτεινόμενη διάταξη, η δυνατότητα μετάθεσης του κόστους και της ευθύνης κατασκευής και τοποθέτησης σε χορηγούς του Οργανισμού «Πάτρα 2006» με αντάλλαγμα τη διακριτική προβολή τους στα πανό που θα τοποθετηθούν.

Στο άρθρο 4 του σχεδίου νόμου προβλέπεται η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου στο Ο.Τ. 54001 του Δήμου Αθηναίων με κατάργηση της στοάς και των απομήμενων. Η προτεινόμενη ρύθμιση αιτιολογείται ειδικότερα ως εξής: Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης πρόκειται να στεγαστεί στις υφιστάμενες κτιριακές εγκαταστάσεις του παλαιού εργοστασίου ΦΙΞ, που βρίσκεται στο Ο.Τ. 54001 του Δήμου Αθηναίων και περικλείεται από τις οδούς Καλλιρόης, Αμβ. Φραντζή και Λεωφ. Συγγρού. Για το σκοπό αυτόν οι υφιστάμενες κτιριακές εγκαταστάσεις θα ανακατασκευαστούν, μετασκευαστούν, επισκευαστούν, ενισχυθούν και εκσυγχρονιστούν σύμφωνα με τις λειτουργικές απαιτήσεις του Μουσείου. Οι εργασίες θα εκτελεστούν με τους ισχύοντες όρους δόμησης, με εξαίρεση το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος του κτιρίου, το οποίο ορίστηκε σε τριάντα (30,00) μέτρα με την παράγραφο 9α του άρθρου 7 του ν. 3207/2003 (ΦΕΚ 302 Α΄) «Ολυμπιακή Προετοιμασία (αλλοδαποί, έλεγχος κυκλο-

φορίας κ.λπ.) και άλλες διατάξεις». Μολονότι το κτίριο δεν έχει κηρυχθεί ως διατηρητέο, απαίτηση του αρχιτεκτονικού κόσμου της χώρας είναι να διατηρηθεί το κέλυφος και ιδίως οι όψεις επί των οδών Συγγρού και Φραντζή, οι οποίες έχουν σχεδιαστεί από το γνωστό αρχιτέκτονα Τ. Ζενέτο και αποτελούν πλέον ορόσημα της πόλης. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, θα πρέπει να καταργηθεί η στοά επί της λεωφόρου Συγγρού που προβλέπεται στο ρυμοτομικό σχέδιο.

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2006

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Πρ. Παυλόπουλος

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Γ. Σουφλιάς

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Β. Πολύδωρας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αν. Παπαληγούρας

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γ. Βουλγαράκης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 και 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης και την επιβολή των δικαιωμάτων της διανοητικής ιδιοκτησίας αντίστοιχα και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ 2001/84/ΕΚ ΚΑΙ 2004/48/ΕΚ

Άρθρο 1
Δικαίωμα παρακολούθησης

Το άρθρο 5 του ν. 2121/1993 (ΦΕΚ 25 Α΄) «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 5
Δικαίωμα παρακολούθησης

1. Ο δημιουργός του πρωτοτύπου έργου τέχνης έχει δικαίωμα παρακολούθησης που είναι το ανεκχώρητο και αναπαλλοτρίωτο μεταξύ ζώντων δικαίωμα είσπραξης ενός ποσοστού επί του τιμήματος κάθε μεταπώλησης του εν λόγω έργου μετά την πρώτη μεταβίβασή του από τον δημιουργό ή για λογαριασμό του. Παραίτηση από το δικαίωμα παρακολούθησης δεν χωρεί. Το δικαίωμα αυτό ισχύει αποκλειστικά σε κάθε μεταπώληση στην οποία συμμετέχουν, ως πωλητές, αγοραστές ή ενδιάμεσοι, επαγγελματίες της αγοράς έργων τέχνης, όπως οίκοι δημοπρασιών, γκαλερί έργων τέχνης και γενικά οποιοσδήποτε έμπορος έργων τέχνης. Το ποσοστό αυτό καταβάλλεται από τον πωλητή. Όταν συμπράττει και ενδιάμεσος επαγγελματίας της αγοράς έργων τέχνης, η ευθύνη για την καταβολή του ποσοστού βαρύνει αυτόν και τον πωλητή εις ολόκληρον. (άρθρο 1 παράγραφοι 1, 2 και 4 της Οδηγίας 2001/84).

2. Ως «πρωτότυπα έργα τέχνης» νοούνται τα έργα εικαστικών τεχνών, όπως οι πίνακες, τα κολάζ, τα έργα ζωγραφικής, τα σχέδια, οι εικόνες χαρακτικής, χαλκογραφίες και λιθογραφίες, τα γλυπτά, τα εργόχειρα χαλιά τοίχου (ταπισερί), τα κεραμικά και έργα υαλουργίας και οι φωτογραφίες, εφόσον τα έργα αυτά έχουν δημιουργηθεί εξ ολοκλήρου από τον δημιουργό ή πρόκειται για αντίτυπα που θεωρούνται ως πρωτότυπα έργα τέχνης. Τα αντίτυπα έργων τέχνης, τα οποία έχουν δημιουργηθεί ή παραχθεί σε περιορισμένο αριθμό από τον ίδιο τον δημιουργό ή υπό την ευθύνη του, θεωρούνται ως «πρωτότυπα έργα τέχνης» για την εφαρμογή του δικαιώματος παρακολούθησης. Κατά κανόνα τα αντίτυπα αυτά πρέπει να είναι αριθμημένα, να έχουν υπογραφεί ή να έχουν κατ' άλλο τρόπο εγκριθεί από τον δημιουργό. (άρθρο 2 της Οδηγίας 2001/84).

3. Το ποσοστό που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ορίζεται βάσει των ακόλουθων συντελεστών:

α) 5% για το τμήμα της τιμής πώλησης έως 50.000,00 ευρώ.

β) 3% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 50.000,01 έως 200.000,00 ευρώ.

γ) 1% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 200.000,01 έως 350.000,00 ευρώ.

δ) 0,5% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 350.000,01 έως 500.000,00 ευρώ.

ε) 0,25% για το τμήμα της τιμής πώλησης που υπερβαίνει τα 500.000,00 ευρώ.

Το συνολικό ποσοστό δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 12.500,00 ευρώ. (άρθρα 3 και 4 της Οδηγίας 2001/84).

4. Οι τιμές πώλησης που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο νοούνται προ φόρων. (άρθρο 5 της Οδηγίας 2001/84).

5. Το παραπάνω ποσοστό καταβάλλεται στον δημιουργό και μετά το θάνατό του στους κληρονόμους ή άλλους αιτία θανάτου δικαιοδόχους του.

6. Η διαχείριση και προστασία του δικαιώματος παρακολούθησης μπορεί να ανατεθεί σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, για την κατηγορία των έργων τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2. (άρθρο 6 της Οδηγίας 2001/84).

7. Επί τριετία μετά τη μεταπώληση, οι δικαιούχοι και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν να απαιτούν από οποιονδήποτε επαγγελματία της αγοράς έργων τέχνης που μνημονεύεται στην παράγραφο 1, κάθε πληροφορία απαραίτητη για την καταβολή του ποσοστού που οφείλεται επί της μεταπώλησης. Το δικαίωμα συλλογής πληροφοριών έχει και το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος. (άρθρο 9 της Οδηγίας 2001/84).

8. Η διάρκεια προστασίας του δικαιώματος παρακολούθησης είναι αντίστοιχη με εκείνη που προβλέπεται στα άρθρα 29, 30, 31 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αυτού. (άρθρο 8 παράγραφος 1 της Οδηγίας 2001/84).

9. Οι δημιουργοί που είναι υπήκοοι τρίτων χωρών και οι δικαιοδόχοι τους, απολαύουν του δικαιώματος παρακολούθησης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, εφόσον η νομοθεσία της χώρας της ιθαγένειας του δημιουργού ή του δικαιοδόχου του, προστατεύει το δικαίωμα παρακολούθησης στη συγκεκριμένη χώρα υπέρ των Ελλήνων δημιουργών ή δημιουργών από άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και υπέρ των δικαιοδόχων τους. Το δικαίωμα παρακολούθησης εφαρμόζεται και για τους δημιουργούς που δεν είναι υπήκοοι κράτους - μέλους, αλλά έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα. (άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 3 της Οδηγίας 2001/84).»

Άρθρο 2
Επιβολή των δικαιωμάτων

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 10 του ν. 2121/1993 αναριθμείται ως παράγραφος 4 και πριν από αυτήν προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων ως προς το προστατευόμενο αντικείμενό τους, καθώς και στους κατασκευαστές βάσεων δεδομένων για το ειδικής φύσης δικαίωμά τους.» (άρθρο 5 εδαφίο β΄ της Οδηγίας 2004/48).

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 63 του ν. 2121/1993 καταργείται και η παράγραφος 4 λαμβάνει τον αριθμό 3 και αναδιατυπώνεται ως εξής:

«3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση προσβολής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται από τα άρθρα 46, 47 και 48 του παρόντος νόμου.»

3. Στο Ενδέκατο Κεφάλαιο του ν. 2121/1993 που λαμβάνει

βάνει τον τίτλο «Εννομη Προστασία» και πριν από το άρθρο 64 προστίθενται τα άρθρα 63Α και 63Β που έχουν ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ
Εννομη προστασία

Άρθρο 63Α
Απόδειξη

1. Όταν ένας διάδικος έχει προσκομίσει ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία επαρκή προς στήριξη των ισχυρισμών του περί προσβολής ή επικείμενης προσβολής δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, ενώ παράλληλα επικαλείται αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου, το δικαστήριο ύστερα από αίτηση του διαδίκου, μπορεί να διατάξει την προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων από τον αντίδικο. Αν συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί επίσης, ύστερα από αίτηση διαδίκου, να διατάξει τη γνωστοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του αντιδίκου. Η ύπαρξη περισσότερων αντιτύπων θεωρείται επαρκής ένδειξη προσβολής σε εμπορική κλίμακα. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο φροντίζει για τη διασφάλιση της προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών. (άρθρο 6 παρ. 1 και 2 της Οδηγίας 2004/48).

2. Ύστερα από αιτιολογημένο αίτημα του διαδίκου, ελεγχόμενο από το δικαστήριο ως προς την αναλογικότητά του, που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς στο πλαίσιο δίκης για προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, ο πρόεδρος επί πολυμελούς δικαστηρίου ή ο δικαστής του μονομελούς δικαστηρίου μπορεί και πριν από την ορισμένη δικάσιμο να διατάσσει την παροχή από τον αντίδικο πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών, που προσβάλλουν δικαίωμα του παρόντος νόμου. Το ίδιο μπορεί να διατάσσεται και κατά οποιουδήποτε άλλου προσώπου, το οποίο: (α) βρέθηκε να κατέχει τα παράνομα εμπορεύματα σε εμπορική κλίμακα, (β) βρέθηκε να χρησιμοποιεί τις παράνομες υπηρεσίες σε εμπορική κλίμακα, (γ) διαπιστώθηκε ότι παρείχε, σε εμπορική κλίμακα, υπηρεσίες χρησιμοποιούμενες για την προσβολή δικαιώματος ή (δ) υποδείχθηκε από πρόσωπο των τριών προηγούμενων εδαφίων ως εμπλεκόμενο στην παραγωγή, κατασκευή ή διανομή των εμπορευμάτων ή στην παροχή των υπηρεσιών.

3. Οι πληροφορίες της παραγράφου 2 περιλαμβάνουν, εφόσον ενδείκνυται: (α) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των παραγωγών, κατασκευαστών, διανομέων, προμηθευτών και λοιπών προηγούμενων κατόχων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, καθώς και των παραληπτών χονδρεμπόρων και των εμπόρων λιανικής, (β) πληροφορίες για τις ποσότητες που παρήχθησαν, κατασκευάστηκαν, παραδόθηκαν, παραλήφθηκαν ή παραγγέλθηκαν, καθώς και για το τίμημα που αφορά στα εν λόγω εμπορεύματα ή υπηρεσίες.

4. Οι παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων, οι οποίες: (α) παρέχουν στον δικαιούχο δικαιώματα πληρέστερης ενημέρωσης, (β) διέπουν τη χρήση, στο πλαίσιο αστικής ή ποινικής διαδικασίας, των πληροφοριών που γνωστοποιούνται βάσει των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, (γ) διέπουν την ευθύνη για καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης ή (δ) παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης της

παροχής πληροφοριών που θα υποχρέωναν το κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 πρόσωπο να παραδεχθεί τη συμμετοχή του ιδίου ή των στενών συγγενών του στην προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου ή (ε) διέπουν την προστασία της εμπιστευτικότητας των πηγών πληροφοριών ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. (άρθρο 8 της Οδηγίας 2004/48).

5. Αν ο διάδικος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία κατά την παράγραφο 1, οι αντίστοιχοι προς απόδειξη ισχυρισμοί του διαδίκου που ζήτησε την προσκόμιση ή τη γνωστοποίηση των αποδεικτικών στοιχείων θεωρούνται ομολογημένοι. Όποιος αδικαιολόγητα παραβεί διαταγή του δικαστηρίου κατά την παράγραφο 2 καταδικάζεται εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή ύψους πενήντα χιλιάδων (50.000) έως εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, που πεδύρεται στο δημόσιο ταμείο.

Άρθρο 63Β
Δικαστικά έξοδα

Στις υποθέσεις του παρόντος νόμου τα εν γένει δικαστικά έξοδα και τέλη περιλαμβάνουν υποχρεωτικά και κάθε άλλη συναφή δαπάνη, όπως τα έξοδα των μαρτύρων, τις αμοιβές των πληρεξουσίων δικηγόρων, τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων και τεχνικών συμβούλων των διαδίκων και τις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολών, στις οποίες ευλόγως υποβλήθηκε ο νικήσας διάδικος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 173 επ. του Κ.Πολ.Δ.» (άρθρο 14 της Οδηγίας 2004/48).

4. Το άρθρο 64 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 64
Ασφαλιστικά μέτρα και Συντηρητική απόδειξη

1. Εφόσον πιθανολογείται προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενου στα άρθρα 46 έως 48 και 51 ή του δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, το Μονομελές Πρωτοδικείο διατάσσει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των αντικειμένων που κατέχονται από τον καθ' ου και αποτελούν μέσο τέλεσης ή προϊόν ή απόδειξη της προσβολής. Αντί για συντηρητική κατάσχεση, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναλυτική απογραφή των αντικειμένων αυτών περιλαμβανομένης και της φωτογράφησής τους. Στις παραπάνω περιπτώσεις εφαρμόζεται υποχρεωτικώς το άρθρο 687 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. και χορηγείται υποχρεωτικώς προσωρινή διαταγή κατά το άρθρο 691 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.. (άρθρο 7 της Οδηγίας 2004/48).

2. Το δικαστήριο διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα ή συντηρητική απόδειξη χωρίς να είναι αναγκαίος ο ειδικός προσδιορισμός των έργων, που απειλούνται με προσβολή ή προσβάλλονται.

3. Το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει κατά του καθ' ου ασφαλιστικά μέτρα, με σκοπό να προληφθεί κάθε επικείμενη προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου ή να απαγορευθεί προσωρινά η συνέχιση της προσβολής, εφόσον απαιτείται, με την απειλή καταβολής χρηματικής ποινής κατ' άρθρο 947 Κ.Πολ.Δ., για κάθε προσβολή ή συνέχιση των προσβολών των εν λόγω δικαιωμάτων. Για τη διαπίστωση της παράβασης του διαταχθέντος ασφα-

λιστικού μέτρου ή της συναφούς διατάξεως του άρθρου 691 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ. εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κ.Πολ.Δ.. Το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει τη συνέχιση της εν λόγω προσβολής από την παροχή εγγύησης με σκοπό να διασφαλισθεί η αποζημίωση του δικαιούχου. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων, για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι προσβάλλουν δικαιώματα του παρόντος νόμου, προκειμένου να εμποδισθεί η είσοδος ή η κυκλοφορία τους στο εμπόριο.

4. Στις περιπτώσεις προσβολών που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει ως ασφαλιστικό μέτρο τη συντηρητική κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων του φερόμενου ως παραβάτη, περιλαμβανομένης της δέσμευσης των τραπεζικών του λογαριασμών. Προς τούτο, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει οποιονδήποτε κατέχει τις σχετικές πληροφορίες να προβεί στη γνωστοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων ή να εξασφαλίσει την προσήκουσα πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες.

5. Η απόφαση περί των ασφαλιστικών μέτρων των παραγράφων 3 και 4 μπορεί να λαμβάνεται, εφόσον ενδείκνυται, χωρίς να ακουστεί ή άλλη πλευρά κατ' άρθρο 687 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., ιδίως όταν τυχόν καθυστέρηση θα μπορούσε να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στον αιτούντα. Όταν στις περιπτώσεις αυτές η απόφαση ή η διαταγή του δικαστηρίου δεν κοινοποιείται κατά νόμο στον καθ' ου πριν ή κατά την εκτέλεση αυτής, η κοινοποίηση αυτής στον καθ' ου γίνεται την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την εκτέλεση, διαφορετικά οι διαδικαστικές πράξεις που συνιστούν αυτή καθίστανται άκυρες.

6. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 3 και 4 το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τα μέτρα με τον όρο να δοθεί από τον αιτούντα εγγύηση, που καθορίζεται με την απόφασή του ή την προσωρινή διαταγή ή και χωρίς εγγύηση και τάσσει υποχρεωτικώς προθεσμία για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση κατά το άρθρο 693 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο.

7. Αν τα ανωτέρω ασφαλιστικά μέτρα ανακληθούν εξαιτίας οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης του αιτούντος ή αν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής των δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τον αιτούντα, εφόσον ενήργησε καταχρηστικά, ύστερα από αίτηση του καθ' ου, να καταβάλει στον καθ' ου προσήκουσα αποζημίωση για κάθε ζημία που υπέστη εξαιτίας των εν λόγω μέτρων.» (άρθρα 7 και 9 της Οδηγίας 2004/48).

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 65 του ν. 2121/1993 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε κάθε περίπτωση προσβολής ή επαπειλούμενης προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει κατά περίπτωση την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Η άρση της προσβολής μπορεί να περιλαμβάνει κατ' αίτηση του ενάγοντος ενδεικτικά: α) την απόσυρση από το εμπόριο των εμπορευμάτων που κρίθηκε ότι προσβάλλουν δικαίωμα του παρόντος νόμου και, εφόσον απαιτείται, των υλικών που κυρίως χρησίμευσαν στη δημιουργία ή την κατασκευή των εν λόγω εμπορευμάτων, β) την οριστική απο-

μάκρυνση αυτών από το εμπόριο ή γ) την καταστροφή αυτών. Τα δικαιώματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής έχουν οι δικαιούχοι και κατά διαμεσολαβητή, οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτον για την προσβολή δικαιωμάτων του παρόντος νόμου.» (άρθρα 10 παρ.1 και 11 της Οδηγίας 2004/48).

6. Στο εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 66 του ν. 2121/1993 μετά τις λέξεις «κατ' επάγγελμα» προστίθενται οι λέξεις «ή σε εμπορική κλίμακα». Η παρ. 8 του άρθρου 66 καταργείται και οι επόμενες αναριθμούνται αντιστοίχως.

7. Στο ν. 2121/1993 μετά το άρθρο 66B προστίθενται άρθρα 66Γ και 66Δ που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 66Γ Δημοσιότητα αποφάσεων

Αποφάσεις αστικών ή ποινικών δικαστηρίων που αφορούν σε δικαιώματα του παρόντος νόμου μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενάγοντος και με δαπάνες του παραβάτη, να διατάσσουν τα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με την απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της ανάρτησης της απόφασης, καθώς και της πλήρους ή μερικής δημοσίευσής της στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή στο διαδίκτυο.

Άρθρο 66Δ Κώδικες δεοντολογίας και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι ενδιαφερόμενες επιχειρηματικές ή επαγγελματικές ενώσεις, καθώς και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας καταρτίζουν κώδικες δεοντολογίας με σκοπό να συμβάλουν σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο στην επιβολή των δικαιωμάτων του παρόντος νόμου, συνιστώντας ειδικότερα τη χρήση κωδικού στους οπτικούς δίσκους για τον προσδιορισμό της προέλευσης της κατασκευής τους. Οι κώδικες δεοντολογίας και η ενδεχόμενη αξιολόγηση της εφαρμογής τους διαβιβάζονται στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Εθνικός ανταποκριτής για τα δικαιώματα του παρόντος νόμου ορίζεται ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας.»

8. Στο τέλος του άρθρου 71 του ν. 2121/1993 προστίθενται παράγραφοι 7 και 8 που έχουν ως εξής:

«7. Το άρθρο 5 αποτελεί εφαρμογή της Οδηγίας 2001/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης.

8. Τα άρθρα 10 παρ. 3, 63Α, 63Β, 64, 65 παρ. 1, 66Γ και 66Δ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2004/48 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.»

9. Μετά το άρθρο 65 του ν. 2121/1993 προστίθεται νέο άρθρο 65Α, ως εξής:

«Άρθρο 65Α Διοικητικές κυρώσεις

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου αναπαράγει, πωλεί ή κατ'

άλλον τρόπο διανέμει στο κοινό ή κατέχει με σκοπό διανομής πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή, ανεξαρτήτως άλλων κυρώσεων, υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο ίσο με χίλια (1.000) ευρώ για κάθε παράνομο αντίτυπο προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.

2. Πλανόδιος ή στάσιμος (εκτός καταστήματος) που καταλαμβάνεται να διανέμει στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή να κατέχει με σκοπό διανομής υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο ίσο με το γινόμενο των τεμαχίων των παράνομων υλικών φορέων που αποτελούν αντικείμενο της προσβολής επί είκοσι (20) ευρώ ανά τεμάχιο υλικού φορέα ήχου και πενήντα (50) ευρώ ανά τεμάχιο υλικού φορέα εικόνας ή εικόνας και ήχου κατά την έκθεση κατάσχεσης που συντάσσεται κατά τη σύλληψη του δράστη. Το ελάχιστο ποσό του διοικητικού προστίμου ορίζεται σε χίλια (1.000) ευρώ.

3. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού μπορεί να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 ποσά υπολογισμού και ελάχιστου ορίου του διοικητικού προστίμου.

4. Αρμόδιες για τον έλεγχο της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου και την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων είναι η Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.), οι Αστυνομικές και Τελωνειακές Αρχές, οι οποίες μετά τη διαπίστωση της παράβασης, ενημερώνουν τους δικαιούχους μέσω του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, καθορίζονται η διαδικασία επιβολής και είσπραξης του προστίμου, οι αρμόδιες υπηρεσίες είσπραξης, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

10. Στο άρθρο 66 του ν. 2121/1993, όπως ισχύει, προστίθενται παράγραφοι 11, 12, 13 και 14, ως εξής:

«11. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή ή, κατά τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αξιοποιούν όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πενήντα (50) προγράμματα.

12. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, η, κατά τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αξιοποιούν όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πεντακόσιους (500) παράνομους υλικούς φορείς ήχου και μέχρι πενήντα (50) υλικούς φορείς εικόνας ή εικόνας και ήχου.

13. Η καταβολή του προστίμου, καθώς και η άρση του αξιοποιούν δεν απαλλάσσουν τους δράστες από την υποχρέωση καταβολής των αναλογούντων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, αποζημιώσεων και λοιπών επιβαρύνσεων στους δικαιούχους αυτών κατά τις διατάξεις των σχετικών νόμων.

14. Σε περίπτωση υποτροπής εντός του αυτού οικονομικού έτους το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται στο άρθρο 65Α διπλασιάζεται.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις για την υπαίθρια διαφήμιση του Οργανισμού «Πάτρα 2006»

1. Ο «Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Πάτρα 2006 Α.Ε.» έχει το αποκλειστικό δικαίωμα, εντός του χώρου του παραδοσιακού τμήματος της πόλης της Πάτρας, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 1 του π.δ. 25/1996 (ΦΕΚ 499 Δ' / 16.5.1996), να αναρτά, για την προβολή των σκοπών και των δραστηριοτήτων του, πανό σε κτίρια και να τοποθετεί, για τους ίδιους σκοπούς και δραστηριότητες, στον περιβάλλοντα χώρο ή στα προκίπια κτιρίων και εγκαταστάσεων, ιστούς με σημαίες ή κατασκευές με πανό κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη και ύστερα από άδεια του Δήμου Πατρέων. Η άδεια αυτή χορηγείται μέσα σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, η άδεια θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί.

2. Επιτρέπεται σε δημόσια ή ιδιωτικά κτίρια, σε εγκαταλελειμμένες ή ημιτελείς οικοδομές και περιφράξεις, που βρίσκονται στους χώρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος και ως προς τα οποία συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 1 του ν. 1512/1985, η τοποθέτηση από τον Οργανισμό «Πάτρα 2006», για την προβολή των σκοπών και των δραστηριοτήτων του, πανό που καλύπτουν ολόκληρη την πρόσοψη ή και τις λοιπές όψεις του κτιρίου ή μέρους τους και ύστερα από άδεια του Δήμου Πατρέων. Η άδεια αυτή χορηγείται μέσα σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή της σχετικής αίτησης. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, η άδεια θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί.

3. Στα πανό των δύο προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να εμφανίζεται η επωνυμία ή το λογότυπο χορηγού του Οργανισμού «Πάτρα 2006» και σε επιφάνεια όχι μεγαλύτερη από το 10% της συνολικής επιφάνειας του πανό. Η τοποθέτηση μπορεί να ανατίθεται από τον Οργανισμό «Πάτρα 2006» σε χορηγό του ή σε τρίτο με έγγραφη σύμβαση ανάθεσης.

4. Η τοποθέτηση των πανό αυτών γίνεται ύστερα από ειδοποίηση του Οργανισμού «Πάτρα 2006», στην οποία αναφέρονται οι λόγοι της τοποθέτησης και το είδος των εργασιών. Η ειδοποίηση επιδίδεται στη διεύθυνση του κτιρίου, σε όλους τους ασκούντες δικαιώματα στο κτίριο (με συστημένη επιστολή με υπογραφή αποδεικτικού λήψης της προειδοποίησης ή με επίδοση από δικαστικό επιμελητή ή τοιχοκόλληση στην είσοδο του κτιρίου), επτά τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη των εργασιών. Στις περιπτώσεις που τα διαφημιστικά πανό καλύπτουν ιδιωτικά κτίρια στο σύνολό τους ή επί μέρους όψεις τους, απαιτείται προηγούμενη συγκατάθεση των ιδιοκτητών. Οι ιδιοκτήτες και κάθε τρίτος που ασκεί δικαίωμα στο κτίριο υποχρεούται να διευκολύνει την πρόσβαση των αρμόδιων υπαλλήλων του Δημοσίου, του Οργανισμού «Πάτρα 2006» ή των αναδόχων ή των προστηθέντων τους στους χώρους του κτιρίου για την τοποθέτηση και να ανέχεται τους ελέγχους και τις επεμβάσεις που απαιτούνται για το σκοπό αυτόν.

5. Αν εκείνοι που ασκούν δικαίωμα στο κτίριο αρνηθούν να δεχθούν τη διενέργεια των απαιτούμενων ελέγχων και επεμβάσεων, η διαφορά επιλύεται ύστερα από αίτη-

ση του Οργανισμού «Πάτρα 2006» από το Μονομελές Πρωτοδικείο Πατρών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 682 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η αίτηση συζητείται μέσα σε επτά ημέρες από την κατάθεσή της και ύστερα από κλήτευση των καθ' ύλην πριν από δύο ημέρες. Η απόφαση εκδίδεται μέσα σε πέντε ημέρες, δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα και εκτελείται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 700 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

6. Η τοποθέτηση των ως άνω πανό επιτρέπεται μόνο, όταν το επιτρέπει η στατική κατάσταση του κτιρίου. Αν στις παραπάνω περιπτώσεις τα κτίρια χρησιμοποιούνται, τα πανό κατασκευάζονται απαραίτητα από διαπερατό από το φως και τον αέρα υλικό. Η τοποθέτηση διαρκεί έως την 1η Ιανουαρίου 2007. Η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση γίνεται με ευθύνη του Οργανισμού «Πάτρα 2006» έως την 28η Φεβρουαρίου 2007.

Άρθρο 4

Τροποποίηση ρυμοτομικού σχεδίου

Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 9α του άρθρου 7 του ν. 3207/2003 (ΦΕΚ 302 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για τον ίδιο σκοπό τροποποιείται το ρυμοτομικό σχέδιο στο παραπάνω Ο.Τ. με κατάργηση της στοάς και των αποτμήσεων.»

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού καταργείται η παράγραφος 6 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993, καθώς και το άρθρο 4 του ν. 2173/1993.

3. Το άρθρο 2 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει μετά την 16.9.2006.

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2006

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρ. Παυλόπουλος

Γ. Αλογοσκούφης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Σουφλιάς

Αν. Παπαληγούρας

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Β. Πολύδωρας

Γ. Βουλγαράκης

Αριθμ. 36/3/2006

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 και 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης και την επιβολή των δικαιωμάτων της διανοητικής ιδιοκτησίας αντίστοιχα και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται υφιστάμενες όμοιες του ν. 2121/1993, για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, ώστε να εναρμονισθούν προς το περιεχόμενο της Οδηγίας 2001/84/ΕΚ, που αναφέρεται στο δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού, και της Οδηγίας 2004/48/ΕΚ, που αναφέρεται στην επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Επίσης, ρυθμίζονται διάφορα εκκρεμή θέματα του Υπουργείου Πολιτισμού και άλλων εποπτευόμενων φορέων. Ειδικότερα:

1. Αντικαθίστανται, στο σύνολό τους, οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2121/1993 με τις αντίστοιχες της Οδηγίας 2001/84/ΕΚ, με τις οποίες ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι το δικαίωμα παρακολούθησης:

- Αφορά στα πρωτότυπα έργα των εικαστικών τεχνών, εφόσον αυτά έχουν εκτελεσθεί εξ ολοκλήρου από τον καλλιτέχνη, καθώς και στα αντίτυπα που θεωρούνται ως πρωτότυπα. Παράλληλα, δίνεται η έννοια των όρων «πρωτότυπα έργα τέχνης» και «αντίτυπα έργων τέχνης».

- Συνεπάγεται την είσπραξη ενός ποσοστού επί του τιμήματος κάθε μεταπώλησης του έργου, μετά την πρώτη μεταβίβαση από τον δημιουργό του.

- Καταβάλλεται από τον πωλητή στο δημιουργό, και μετά το θάνατο αυτού, στους κληρονόμους ή άλλους δικαιοδόχους του.

- Προσδιορίζεται στο 5% για το τμήμα της τιμής πώλησης μέχρι 50.000 ευρώ, στο 3% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 50.000,01 μέχρι 200.000 ευρώ, στο 1% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 200.000,01 μέχρι 350.000 ευρώ, στο 0,5% για το τμήμα της τιμής πώλησης από 350.000,01 μέχρι 500.000 ευρώ και στο 0,25% για το τμήμα της τιμής πώλησης που υπερβαίνει τα 500.000 ευρώ.

Ταυτόχρονα, τίθεται ως ανώτατο όριο του δικαιώματος το ποσό των 12.500 ευρώ, δηλαδή το δικαίωμα παρακολούθησης επιβάλλεται στην μεταπώληση έργων τέχνης μέχρι του ποσού του 1.800.000 ευρώ. (Οι αντικαθιστώμενες διατάξεις προβλέπουν δικαίωμα παρακολούθησης 5% επί της τιμής πώλησης, ανεξάρτητα από το συνολικό ύψος της).

- Μπορεί να ανατεθεί σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργούν με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

- Έχει διάρκεια προστασίας, όσο η ζωή του δημιουργού και εβδομήντα (70) χρόνια μετά το θάνατό του.

- Εφαρμόζεται και στους υπηκόους τρίτων χωρών, εάν

η νομοθεσία της χώρας της ιθαγένειας του δημιουργού ή δικαιοδόχου του, προστατεύει το δικαίωμα παρακολούθησης των Ελλήνων δημιουργών και δικαιοδόχων τους, ενώ έχει άμεση εφαρμογή για τους δημιουργούς, που δεν είναι υπήκοοι κρατών-μέλους της Ε.Ε., αλλά έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην Ελλάδα. (άρθρο 1)

2. Εναρμονίζεται η εθνική νομοθεσία προς την Οδηγία 2004/48/ΕΚ, με τη συμπλήρωση, κατάργηση και τροποποίηση των διατάξεων του ν. 2121/1993 στα ακόλουθα σημεία:

α. Προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 10, σύμφωνα με την οποία τα τεκμήρια της πνευματικής ιδιοκτησίας του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων.

β. Καταργείται η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 63, η παράγραφος 4 λαμβάνει τον αριθμό 3 και αναδιατυπώνεται. Σύμφωνα με την αναδιατύπωση, η δυνατότητα απαγόρευσης δημόσιας εκτέλεσης θεατρικού ή μουσικού ή κινηματογραφικού έργου, χωρίς την άδεια του δημιουργού, εφαρμόζεται και στην περίπτωση προσβολής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 46, 47 και 48 του ίδιου νόμου.

γ. Προστίθενται, πριν από το άρθρο 64, τα άρθρα 63Α και 63Β, σύμφωνα με τα οποία:

- Σε περίπτωση που ο διάδικος προσκομίζει τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για τη στήριξη των ισχυρισμών του περί προσβολής ή επικείμενης προσβολής δικαιωμάτων του νόμου (πνευματικά - συγγενικά - κατασκευαστή βάσης δεδομένων - παρακολούθησης) και παράλληλα επικαλείται αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται στον έλεγχο του αντιδίκου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την προσκόμισή τους από τον αντίδικο.

Αν συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη γνωστοποίηση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών εγγράφων που βρίσκονται στον έλεγχο του αντιδίκου.

- Ύστερα από αιτιολογημένο αίτημα του διαδίκου, που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς στο πλαίσιο δίκης για προσβολή δικαιωμάτων του νόμου, ο δικαστής μπορεί να διατάξει, και πριν από την ορισμένη δικάσιμο, την παροχή από τον αντίδικο πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή παροχής των υπηρεσιών. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράβασης της διαταγής του δικαστή επιβάλλεται χρηματική ποινή από 50.000 μέχρι 100.000 ευρώ, πέρα από τα δικαστικά έξοδα. Η χρηματική ποινή περιέρχεται στο δημόσιο ταμείο.

- Διευρύνονται οι κατηγορίες εξόδων που περιλαμβάνονται στον όρο δικαστικά έξοδα και τέλη, όσον αφορά στις υποθέσεις του νόμου. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται τα έξοδα των μαρτύρων, οι αμοιβές των δικηγόρων, πραγματογνωμόνων και τεχνικών συμβούλων, καθώς και οι δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολών.

δ. Επαναδιατυπώνονται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 64, με τις οποίες προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι:

- Όταν πιθανολογείται προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικού δικαιώματος ή του δικαιώματος κατασκευαστή βάσης δεδομένων, το Μονομελές Πρωτοδικείο διατάσσει, ως ασφαλιστικό μέτρο, τη συντηρητική κατάσχεση των αντικειμένων από αυτόν που τα κατέχει. Αντί για συντηρητική κατάσχεση μπορεί να διατάξει την αναλυτική απογραφή των αντικειμένων, περιλαμβανομένης και της φωτογράφησής τους.

Στις παραπάνω περιπτώσεις εφαρμόζεται υποχρεωτι-

κά η παρ.1 του άρθρου 687 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που προβλέπει ότι το δικαστήριο μπορεί να συζητήσει την αίτηση χωρίς την κλήτευση του αντιδίκου και χορηγείται επίσης υποχρεωτικά προσωρινή διαταγή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 691 του ίδιου Κώδικα.

- Το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα ή συντηρητική απόδειξη, χωρίς να είναι αναγκαίος ο ειδικός προσδιορισμός των έργων που απειλούνται με προσβολή ή προσβάλλονται.

- Το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει κατά του φερόμενου ως παραβάτη ασφαλιστικά μέτρα για να προλάβει κάθε επικείμενη προσβολή δικαιωμάτων του νόμου ή για να απαγορευθεί προσωρινά η συνέχιση της προσβολής και, εφόσον απαιτείται, με την απειλή καταβολής χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος, σύμφωνα με το άρθρο 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

- Στις περιπτώσεις προσβολών, που διαπράττονται σε εμπορική κλίμακα, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει τη συντηρητική κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων του φερόμενου ως παραβάτη, περιλαμβανομένης και της δήμευσης των τραπεζικών του λογαριασμών.

- Τα ασφαλιστικά μέτρα μπορούν να λαμβάνονται και χωρίς να ακουστεί η άλλη πλευρά (άρθρο 687 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), ιδίως στην περίπτωση που η τυχόν καθυστέρηση μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στον αιτούντα.

- Αίρεται αυτοδίκαια το ασφαλιστικό μέτρο, αν ο αιτών δεν ασκήσει αγωγή για την κύρια υπόθεση μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών.

- Σε περίπτωση ανάκλησης του ασφαλιστικού μέτρου, εξαιτίας πράξης ή παράλειψης του αιτούντος, ή αν διαπιστωθεί ότι δεν υπήρξε προσβολή ή απειλή προσβολής των δικαιωμάτων του, το δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει τον αιτούντα, εφόσον ενήργησε καταχρηστικά, ύστερα από αίτηση του φερόμενου ως παραβάτη και να καταβάλει σε αυτόν την πρόπουσα αποζημίωση για κάθε ζημία που υπέστη εξαιτίας του ασφαλιστικού μέτρου.

ε. Αντικαθίσταται η διάταξη της παρ.1 του άρθρου 65 και η νέα διάταξη αποτυπώνει το περιεχόμενο της άρσης της προσβολής.

στ. Συμπληρώνεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 66 και προβλέπεται ότι επιβάλλεται ποινή της κλεισίματος μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή από 14.674 μέχρι 58.694 ευρώ να επιβάλλεται και σε όποιον κρίνεται ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων με την τέλεση πράξεων σε «εμπορική κλίμακα». Ταυτόχρονα καταργείται η διάταξη της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου και νόμου, που αναφέρεται στη δημοσίευση περίληψης της καταδικαστικής απόφασης με δαπάνη του καταδικασθέντος.

ζ. Μετά το άρθρο 66Β, προστίθενται τα άρθρα 66Γ και 66Δ, με τις διατάξεις των οποίων:

- Παρέχεται η δυνατότητα σε όσους δικαιώνονται από τις αποφάσεις των δικαστηρίων (αστικών ή ποινικών), σχετικά με πνευματικά δικαιώματα, να ζητήσουν την ευρύτερη δυνατή δημοσιότητα αυτών στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή στο διαδίκτυο, με δαπάνες του παραβάτη.

- Προβλέπεται η κατάρτιση κωδίκων δεοντολογίας από τις ενδιαφερόμενες επαγγελματικές και επιχειρηματικές ενώσεις, καθώς και από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου να συμβάλλουν στη διασφάλιση των πνευματικών δικαιωμάτων σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο. Επιπλέον, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας ορίζεται ως Εθνικός Ανταποκριτής για τα δι-

καιώματα του που προβλέπει ο υπό ψήφιση νόμος.

η. Στο άρθρο 71 προστίθενται παράγραφοι 7 και 8 που ορίζουν τις συγκεκριμένες διατάξεις, οι οποίες ενσωματώνουν στο εθνικό δίκαιο τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ.

θ. Μετά το άρθρο 65 προστίθεται νέο άρθρο 65Α που προβλέπει :

- Την επιβολή διοικητικού προστίμου 1.000 ευρώ ανά παράνομο αντίτυπο προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή σε όποιον το αναπαράγει, πωλεί, διακινεί ή το κατέχει με σκοπό τη διακίνηση, χωρίς απαλλαγή από τυχόν άλλες προβλεπόμενες κυρώσεις.

- Την επιβολή διοικητικού προστίμου σε κάθε πλανόδιο που διανέμει ή κατέχει υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας και ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας. Το ύψος του προστίμου ορίζεται ίσο με το γινόμενο των ανωτέρω φορέων επί 20 € ή 50 €, αντίστοιχα, με ελάχιστο ποσό τα 1.000 €.

- Την αυξομείωση των ανωτέρω προστίμων με προεδρικό διάταγμα.

- Τον ορισμό της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων, των Αστυνομικών και Τελωνειακών Αρχών ως αρμοδίων, για τον έλεγχο της εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων και την ενημέρωση των δικαιούχων του αντικειμένου πνευματικής ιδιοκτησίας, μέσω του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

- Τον καθορισμό με κοινή απόφαση των λεπτομερειών επιβολής και είσπραξης των οριζόμενων προστίμων, των αρμόδιων υπηρεσιών είσπραξης, καθώς και κάθε άλλης αναγκαίας λεπτομέρειας.

ι. Στο άρθρο 66, όπως ισχύει, προστίθενται οι παράγραφοι 11, 12 και 13, με τις διατάξεις των οποίων προβλέπονται :

- Άρση του αξιόποινου προβλέπεται όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά ποσότητες μέχρι πεντακοσίων (500) παράνομων υλικών φορέων ήχου και μέχρι πενήντα (50) υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας και ο δράστης καταβάλλει ανεπιφύλακτα το ανωτέρω προβλεπόμενο πρόστιμο. Ανάλογα άρση του αξιόποινου επέρχεται και όταν η προσβολή αφορά σε προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή μέχρι πενήντα (50) τεμαχίων.

- Μη απαλλαγή των δραστών από την υποχρέωση και συγγενικών δικαιωμάτων, αποζημιώσεων και λοιπών επιβαρύνσεων στους δικαιούχους, ανεξάρτητα από την καταβολή των προστίμων.

- Διπλασιασμός του οριζόμενου διοικητικού προστίμου στις περιπτώσεις υποτροπής του δράστη εντός του αυτού οικονομικού έτους. (άρθρο 2)

3.α. Παρέχεται το δικαίωμα στον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης - Πάτρα 2006 Α.Ε. να αναρτά εντός του παραδοσιακού τμήματος της πόλης, καθώς και σε συγκεκριμένες περιοχές, πανό σε κτίρια και ιστούς με σημαίες, για την προβολή των σκοπών και δραστηριοτήτων του, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη. Ο ανωτέρω Οργανισμός μπορεί να τοποθετηθεί πανό για την κάλυψη προσώπων δημόσιων και ιδιωτικών κτιρίων, εγκαταλελειμμένων ή ημιτελών οικοδομών και περιφράξεων. Για τις ανωτέρω δραστηριότητες απαιτείται η προηγούμενη άδεια του Δήμου Πατρέων, που εκδίδεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) ημερών. Σε περίπτωση που η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, η άδεια θεωρείται ότι έχει εκδοθεί.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στον Οργανισμό να εμφανίζει στα πανό που αναρτά το λογότυπο ή την επωνυμία χορηγού του, σε επιφάνεια όχι μεγαλύτερη του 10% του συνόλου του πανό και να αναθέτει την τοποθέτησή τους είτε σε χορηγούς του είτε σε τρίτους με έγγραφη σύμβαση ανάθεσης.

γ. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη διαδικασία τοποθέτησης των πανό και επίλυσης τυχόν διαφορών που ανακύπτουν κατά την ανάρτηση αυτών, ενώ προβλέπεται η υποχρέωση του Οργανισμού να επαναφέρει καθετί στην προτέρα κατάσταση, μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2007. (άρθρο 3)

4. Τροποποιείται το ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Αθηναίων στο αριθμ. 54001 οικοδομικό τετράγωνο, που περικλείεται από τις οδούς Καλλιρόης, Αμβροσίου Φραντζή και Λεωφόρου Συγγρού και καταργείται η προβλεπόμενη στοά επί της Λεωφόρου Συγγρού. (άρθρο 4)

5. Προβλέπεται ότι η ισχύς των διατάξεων περί επιβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας για τις εκκρεμείς υποθέσεις, των οποίων η συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει μετά τη 16η Σεπτεμβρίου 2006. (άρθρο 5)

Β. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα :

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ενδεχόμενη δαπάνη που συνεπάγεται η επιβολή της ποινής κάθειρξης. (άρθρο 2 παρ. 6)

2. Απώλεια φορολογικών εσόδων επί εισοδημάτων από δικαιώματα παρακολούθησης, λόγω θέσπισης φθίνοντος συντελεστή, αντί του σταθερού 5% που ισχύει και καθιέρωσης ανώτατου ορίου για κάθε μεταπώληση έργου τέχνης. (άρθρο 1 παρ. 3)

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την επιβολή των προβλεπόμενων χρηματικών ποινών σε :

i. Διαδίκους που δεν συμμορφώνονται με τη διαταγή δικαστηρίου για προσκόμιση πληροφοριών.

(άρθρο 2 παρ. 3)

ii. Όποιον κρίνεται ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων με την τέλεση πράξεων σε «εμπορική κλίμακα» (ισχύει μόνο για τους «κατ'επάγγελμα»).

(άρθρο 2 παρ. 6)

iii. Όσους πωλούν, διανέμουν ή κατέχουν με σκοπό τη διακίνηση παράνομων αντιτύπων προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή και υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή εικόνας και ήχου. (άρθρο 2 παρ. 9 και 10)

4. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την παρεχόμενη δυνατότητα αναπροσαρμογής των επιβαλλόμενων προστίμων βάσει των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του νέου άρθρου 65Α του ν. 2121/1993.

ΙΙ. Επί του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ταμείο Νομικών, ΟΓΑ, Ο.Α.Ε.Ε., Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων κ.λπ.).

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την επιβολή των προβλεπόμενων χρηματικών ποινών σε όποιον κρίνεται ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων με την τέλεση πράξεων σε «εμπορική κλίμακα» (ισχύει μόνο για τους «κατ'επάγγελμα»).

(άρθρο 2 παρ. 6)

III. Επί του προϋπολογισμού του Δήμου Πατρέων

Απώλεια εσόδων από το δικαίωμα που παρέχεται στον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης- Πάτρα 2006 Α.Ε. να αναρτά εντός του παραδοσιακού τμήματος της πόλης, καθώς και σε συγκεκριμένες περιοχές, πανό σε κτίρια και ιστούς με σημαίες, για την προβολή των σκοπών και δραστηριοτήτων του, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη. (άρθρο 3 παρ. 1)

IV. Επί του προϋπολογισμού του Οργανισμού «Πάτρα 2006»

Δαπάνη για την τοποθέτηση και επαναφορά στην προτέρα κατάσταση, κάθε πανό που ανατίθεται σε τρίτο με σύμβαση ανάθεσης. (άρθρο 3 παρ. 3 και 6)

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2006

Η Γενική Διευθύντρια

Κορίνα Αντωνομανωλάκη

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 και 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα παρακολούθησης υπέρ του δημιουργού ενός πρωτοτύπου έργου τέχνης και την επιβολή των δικαιωμάτων της διανοητικής ιδιοκτησίας αντίστοιχα και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα αποτελέσματα επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

1. Ενδεχόμενη δαπάνη που συνεπάγεται η επιβολή της ποινής κάθειρξης. (άρθρο 2 παρ. 6)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

2. Απώλεια φορολογικών εσόδων επί εισοδημάτων από δικαιώματα παρακολούθησης, λόγω θέσπισης φθίνοντος συντελεστή, αντί του σταθερού 5% που ισχύει και καθιέρωσης ανώτατου ορίου για κάθε μεταπώληση έργου τέχνης. (άρθρο 1 παρ. 3)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρωθεί από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2006

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Γ. Αλογοσκούφης

Γ. Βουλγαράκης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αν. Παπαληγούρας